

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Рег. № 812100-11449....., екз. № 2
22.06.....2018 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ТРАНСПОРТ,
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ
И СЪОБЩЕНИЯ
ПРИ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н ХАЛИЛ ЛЕТИФОВ
На Изх. № 854-01-37 от 10.05.2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛЕТИФОВ,

Във връзка с предоставения за становище с писмо под горния номер законопроект за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата, № 854-01-37/10.05.2018 г., внесен от Боряна Георгиева и група народни представители, Министерството на вътрешните работи (МВР) изразява принципното си съгласие с целта за създаване на механизми за ефективно погасяване на наложени глоби по Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и предоставя следните бележки и предложения:

1. С § 1 от законопроекта се предвижда създаване на т. 12 към чл. 165, ал. 2 от ЗДвП, с което се дава право при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби да обработват плащания на дължими глоби чрез техническо средство за получаване на банкови преводи (мобилен ПОС терминал). В приложената оценка на въздействието, в анализа на разходите и ползите, е предвидено МВР да направи разходи по инсталиране на ПОС терминалните устройства и обучение на служителите за работа с тях, като е записано, че тези разходи, както и стойността на самите устройства, следва да бъдат поети от обслужващите банки, без да е регламентирано такова законово задължение за обслужващите банки, както и без да са предвидени допълнителни бюджетни средства за тези разходи за МВР.

Във връзка с горното, отбелязваме че съгласно указания на министъра на финансите и управителя на Българска народна банка, ДДС № 02 от 31.03.2016 г. (№ БНБ-31900/01.04.2016 г.), в съответствие с разпоредбата на чл. 154, ал. 9 от Закона за публичните финанси обслужването от банките в страната на операциите на бюджетните организации по събирането на приходи и други постъпления чрез картови плащания по реда на чл. 4, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) се извършва въз основа на сключени договори

приложими за всички банки. Обслужването на операциите по чл. 4, ал. 1 от ЗОПБ е бесплатно за бюджетните организации. В този случай ПОС терминалните устройства се предоставят от обслужващите банки и за инсталирането на устройствата и обучението на служителите за работа с тях не възникват разходи за бюджетните организации.

Съгласно т. 3 от цитираните по-горе указания обаче, в обхвата на чл. 4, ал. 3 от ЗОПБ (към момента ал. 6 след последните изменения и допълнения на закона) попадат операциите по внасяне на суми по сметки на бюджетни организации чрез използването на платежни и предплатени карти, чието обслужване и сетълмент не се извършва от лицензиран от Българска народна банка оператор на платежна система с окончателност на сетълмента за обслужване на картови плащания на територията на страната, с виртуално терминално устройство ПОС и други форми на картови плащания, които не попадат в обхвата на договорите между МФ и банките съгласно чл. 154, ал. 9 от ЗПФ (например мобилно ПОС устройство). Обслужването на операциите по чл. 4, ал. 3 от ЗОПБ (сега ал. 6) е за сметка на бюджета на съответната бюджетна организация и се извършва въз основа на сключен договор между нея и обслужващата банка. В повечето случаи разходите, които възникват са за плащане на банкови такси и комисионни, които се определят от съответната обслужваща банка и представляват % върху сумата на извършеното плащане.

Предвид факта, че един от мотивите към законопроекта е намаляване на вероятността лица с чуждо гражданство и управляващи моторни превозни средства (МПС) с чужда регистрация да напускат страната преди да са заплатили наложените им санкции на територията на Република България, става ясно, че с ПОС терминалните устройства, които се предвижда да бъдат инсталирани в патрулните автомобили на отдел/секторите „Пътна полиция“, следва да могат да се извършват картови плащания с карти, издадени от доставчици на платежни услуги извън територията на страната (ПОС терминални устройства по реда на чл. 4, ал. 3 (ал. 6) от ЗОПБ) и разходите, които ще възникнат във връзка с обслужването на тези плащания ще бъдат за сметка на МВР. Аналогичен е случаят и с извършването на картови плащания чрез мобилни ПОС терминални устройства, които също не попадат в обхвата на рамковите договори, сключени между МФ и банките по реда на чл. 4, ал. 1 от ЗОПБ.

Към настоящия момент МВР не разполага с информация за очаквания брой мобилни ПОС терминални устройства, както и обема на очакваните плащания във връзка с внесения законопроект, поради което на този етап не може да се изготвят разчети за необходимите средства по бюджета на МВР за осигуряване на такси и комисионни към обслужващи банки във връзка с обслужване на картови плащания чрез ПОС терминални устройства по реда на чл. 4, ал. 3 от ЗОПБ.

2. С § 2 от законопроекта е предложено в чл. 190 от ЗДвП да се създадат алинеи 4 и 5.

В основният текст на предлагания чл. 190, ал. 4 е допусната техническа неточност при преpraщането към чл. 171, ал. 1, буква „д“, тъй като в чл. 171 не съществуват алинеи, а точки.

В мотивите е посочено, че с предлаганите промени се цели да се намали административната тежест върху гражданите и се спести време. В тази връзка, обръщаме внимание, че принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „д“ от ЗДвП се прилага спрямо лице, което управлява моторно превозно средство с наложено наказание глоба, незаплатена в срока за доброволно заплащане, т.е. тези лица търпят неблагоприятни последици във връзка с тяхно неправомерно поведение, изразяващо се в нарушаване на правилата за движение по пътищата, за което са били санкционирани, както и в неизпълнение на задължението да се заплатят наложените глоби по влезли в сила наказателни постановления за

тези извършени нарушения в срока за доброволното им заплащане. Следва да се отчита, че лицето има възможност да заплати дължимите глоби в сроковете, предвидени в закона, преди да се стигне до прилагането на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „д“ от ЗДвП при установяване на управлението на превозно средство от водач с незаплатени глоби при осъществяване на контролните правомощия на контролните органи.

С предложените текстове на букви „б“ и „в“ на ал. 4 към чл. 190 се описва сложна процедура със задължения и срокове до 2 часа, която на практика описва същото действие каквото има и настоящата редакция на принудителната мярка по чл. 171, т. 1, буква „д“, а именно - до заплащане на дължимите глоби, тоест действието на този вид принудителна административна мярка се прекратява незабавно след заплащане на дължимите глоби. При предложената редакция ще възникне въпросът, как следва да се процедира от страна на контролния орган, ако нарушителят предостави документ за плащане на глобите след изтичане на двучасовият срок - дали отнетото свидетелство следва да се върне, което от своя страна би довело и до висок корупционен риск. Достатъчно е да се даде в ЗДвП правна възможност на нарушителя да заплаща дължимите глоби чрез всички възможни начини за разплащане в Република България, в това число и чрез ПОС терминал. Възможно е като евентуален риск в рамките на двучасовия срок за заплащане на дължимата глоба, плащането да бъде извършено, след което преди банката да е наредила сумата по сметка на МВР нарушителят да сторнира плащането, и въпреки че ще представи документ за платена глоба реално такава транзакция да не се осъществи по сметка на МВР.

Редакцията на новата алинея 5 на чл. 190 също поражда неясноти. Следва да се посочи, че отнемането на контролни точки не е санкция по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Съгласно чл. 157, ал. 1 от ЗДвП контролните точки са за отчет на извършваните нарушения и се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление.

Ако целта на новата ал. 5 е да се обхванат транзитно преминаващите водачи без постоянен адрес в страната, с оглед характера на незабавното административно производство по реда на чл. 44, ал. 4 от ЗАНН, тази редакция би ограничила възможността за доброволно заплащане на наложени наказания глоба, поради въвеждането на изключение, че не може да се използва този ред, тъй като се отнемат и контролни точки. С предложената редакция не се преодолява съществуващата правна възможност в чл. 190, ал. 3 от ЗДвП, съгласно която наложеното наказание „глоба“ се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване. Предложената редакция предвижда само една правна възможност, но не и съкратено производство за събиране на глоби.

Предложените със законопроекта разпоредби следва да бъдат прецизирани правно-технически и допълнително уточнени. При възприемане на предлагания подход, следва да бъде предвиден и съответния отлагателен срок, необходим за снабдяване с устройства и създаване на организация.

МИНИСТЪР:

Валентин Радев